

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815205219
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815205219.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľky: K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. XXX/X, proti odporcovi: Y. R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom T., L. I. X/X, o zaplatenie sumy 2.336,24 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 11,87 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným proti odporcovi domáhala zaplatenia sumy 2.336,24 eur s prísl.. Návrh zdôvodnila tým, že v zmysle rozhodnutia súdu bola povinná odporcovi zaplatiť sumu 4.252,47 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 do zaplatenia a trovy konania v sume 255,- eur. Uviedla, že sumu 4.252,47 eur uhradila odporcovi jednorazovo dňa 10.11.2014 prostredníctvom svojej sestry, ktorá túto sumu zaplatila zo svojho bankového účtu. Následne ju odporca nepravdivými a zavádzajúcimi informáciami vyzval k úhrade sumy 3.454,70 eur, ktorú jej sestra, s obavou o jej osobu, uhradila. Navrhovateľka uviedla, že jej povinnosť bola uhradiť odporcovi sumu celkom 5.370,93 eur, uhradená mu však bola čiastka 7.707,17 eur. Odporca sa teda neoprávnene obohatil o sumu 2.336,24 eur. Na pojednávaní navrhovateľka dodala, že finančné prostriedky, ktoré boli odporcovi poskytnuté, boli jej sestry, ktorá jej ich poskytla ako pôžičku s tým, že dlžnú sumu jej vráti, keď bude mať peniaze. Odporca podľa nej nemal nárok na sumu 2.336,24 eur, pretože rozhodnutím súdu bola zaviazaná len na úhradu sumy celkom 5.370,93 eur.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že v konaní, ktoré viedol voči navrhovateľke, išlo o to, že jej požičal finančné prostriedky s tým, že ich vráti, keď predá nehnuteľnosť. Po predaji nehnuteľnosti mu však navrhovateľka peniaze nevrátila, nereagovala na jeho výzvy na zaplatenie, preto voči nej podal žalobu na súd. Po jej podaní mu navrhovateľka časť dlžnej sumy vo výške 15.000,- eur uhradila a na základe toho bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť iba zvyšnú sumu s úrokom z omeškania v splátkach. Navrhovateľka však prvú splátku nezaplatila, preto mu vznikol nárok na úhradu celej dlžnej sumy naraz. Navrhovateľku preto e-mailom kontaktoval. Následne mu bola zaplatená prvá čiastka prostredníctvom p. V., ktorá mu oznámila, že ide o úhradu dlhu navrhovateľky. On reagoval tým, že k tejto sume patria aj úroky, na čo ho požiadala o zaslanie rozhodnutia súdu a následne obdržal ďalšie peniaze, pričom sumu si vypočítala sama. Odporca uviedol, že nespochybňuje skutočnosť, že medzi navrhovateľkou a jej sestrou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke ohľadne prostriedkov, ktoré mu boli uhradené. Podľa jeho názoru sa na úkor navrhovateľky neobohatil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením obsahu pripojeného spisu sp.zn. 10C/125/2013, oboznámením obsahu e-mailovej komunikácie medzi odporcom a Y. V., príkazu na úhradu zo dňa 2.12.2014, vyjadrenia odporcu zo dňa 12.5.2015, potvrdenia o zaplatení sumy 4.252,47 eur, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.8.2014 č.k. 10C/125/2013-69 bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť odporcovi sumu 4.252,47 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 255,- eur v mesačných splátkach po 1.063,12 eur, vždy do 30. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zároveň bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 15.000,- eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 do zaplatenia zastavené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2014 a v časti týkajúcej sa trov konania dňa 9.10.2014. Zo spisu sp.zn. 10C/125/2013 vyplýva, že odporca pôvodne žaloval navrhovateľku o zaplatenie sumy 19.252,47 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Navrhovateľka v uvedenom konaní písomne listom zo dňa 1.8.2014 uznala pohľadávku odporcu na zaplatenie sumy 19.252,47 eur a zároveň oznámila, že sumu 15.000,- eur už zaplatila a zvyšok sumy sa zaviazala uhradiť do konca roka 2014. Z výpisu z účtu odporcu vyplýva, že dňa 2.4.2014 mu navrhovateľka uhradila sumu 12.000,- eur a dňa 23.7.2014 sumu 3.000,- eur. Zo zápisnice v uvedenom konaní zo dňa 21.8.2014 vyplýva, že odporca vzal svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 15.000,- eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 do zaplatenia späť.

Z výpovedí účastníkov v konaní bolo zistené, že navrhovateľka nedodrжала súdom určený spôsob splácania dlžnej sumy, preto neuhradením prvej splátky (splatnej 30.9.2014) nastala splatnosť celej dlžnej sumy naraz. Z výpovede odporcu v konaní vyplynulo, že následne navrhovateľku kontaktoval prostredníctvom e-mailu a domáhal sa zaplatenia dlžnej sumy. Dňa 11.11.2014 bola na účet odporcu pripísaná suma 4.252,47 eur, čo preukazuje potvrdenie UniCredit Bank zo dňa 21.10.2015, ktoré predložil odporca. V správe od platiteľa je uvedený: H.-XX-XX/SPDLH-K. Y.. V konaní bolo zistené výsluchom účastníkov, že táto platba bola realizovaná prostredníctvom účtu sestry navrhovateľky p. Y. V., ktorá zároveň odporcovi aj e-mailom oznámila úhradu dlhu navrhovateľky. Po pripísaní platby na účet odporcu odporca požiadal sestru navrhovateľky o výpočet doplatku. Následne dňa 2.12.2014 poukázala Y. V. na účet odporcu sumu 3.454,70 eur. V správe pre príjemcu v príkaze na úhradu je uvedený: „K. Y. - úrok, súdne náklady“. Z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že tieto prostriedky jej sestra Y. V. požičala na základe ústnej zmluvy o pôžičke. Odporca toto tvrdenie navrhovateľky nespochybňoval. Z jeho výpovede bolo zistené, že výšku úrokov z omeškania a trov konania si p. V. vypočítala sama na základe rozhodnutia súdu, ktoré jej on na jej požiadanie zaslal. Uviedol, že pri komunikácii s ňou jej uviedol, akú sumu by mu odporkyňa podľa jeho výpočtov mala ešte doplatiť, toto však p. V. nebrala do úvahy, urobila si vlastný výpočet a podľa toho mu bol doplatok poukázaný. Navrhovateľka v konaní tvrdila, že odporca si presne vyčíslil sumu, ktorú žiadal doplatiť, a túto ešte zaokrúhlil smerom nahor.

Navrhovateľka si voči odporcovi uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré odporcovi vzniklo v dôsledku toho, že v zmysle rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 10C/125/2013-69 bolo jej povinnosťou uhradiť odporcovi iba sumu 5.370,93 eur (istina 4.252,47 eur + úrok z omeškania z tejto sumy od 18.7.2012 do 10.11.2014 v sume 863,46 eur + trovy konania v sume 255,- eur), reálne mu však bola vyplatená suma 7.707,17 eur v dôsledku jeho nepravdivých a zavádzajúcich informácií.

Odporca uviedol, že na úkor navrhovateľky sa neobohatil. Suma, ktorá mu bola uhradená, predstavuje aj úrok z omeškania zo sumy 15.000,- eur odo dňa 18.7.2012 až do zaplatenia tejto sumy a podľa jeho názoru na tento úrok z omeškania mu tiež nárok vznikol.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

Podľa § 217 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2 platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v prevažnej časti nie je podaný dôvodne. Navrhovateľka sa v konaní domáhala od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.336,24 eur a náhrady trov konania. V konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľka prostredníctvom účtu svojej sestry p. V. uhradila na účet odporcu dňa 11.11.2014 sumu 4.252,47 eur a následne dňa 2.12.2014 mu poukázala sumu 3.454,70 eur, spolu mu teda uhradila sumu 7.707,17 eur. V konaní bolo tiež preukázané, že išlo o platby v súvislosti s dlhom navrhovateľky voči odporcovi, vyplývajúcom zo zmlúv o pôžičke zo dňa 20.6.2007 a 10.7.2008. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10C/125/2013 bolo zistené, že navrhovateľka odporcovi dlžnú sumu z uvedených zmlúv o pôžičke riadne a včas nevrátila, v konaní svoj dlh voči odporcovi vo výške 19.252,47 eur uznala. Zároveň bolo zistené, že dňa 2.4.2014 mu uhradila sumu 12.000,- eur a dňa 23.7.2014 sumu 3.000,- eur. V tejto súvislosti potom došlo v uvedenom konaní k čiastočnému späťvzatiu návrhu týkajúceho sa sumy 15.000,- eur spolu s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 18.7.2012 až do zaplatenia a konanie bolo v tejto časti zastavené. Súd odporkyňa v danom konaní zaviazal na úhradu zostatku dlhu, t.j. sumy 4.252,47 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 18.7.2012 až do zaplatenia a súčasne na úhradu trov konania v sume 255,- eur. Z potvrdenia banky vyplýva, že navrhovateľka zaplatila odporcovi istinu 4.252,47 eur dňa 11.11.2014 (v súlade s ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dlh splnený, t.j. uhradený dňom jeho pripísania na účet veriteľa). Úrok z omeškania z tejto sumy za obdobie od 18.7.2012 do 11.11.2014 po prepočte predstavuje sumu 863,45 eur. V zmysle rozhodnutia súdu teda bolo povinnosťou navrhovateľky uhradiť odporcovi celkom sumu 5.370,92 eur. Navrhovateľka poukázala na účet odporcu dňa 2.12.2014 sumu 3.454,70 eur, spolu mu teda uhradila sumu 7.707,17 eur. Rozdiel medzi poskytnutou sumou 7.707,17 eur a sumou 5.370,92 eur navrhovateľka považovala za bezdôvodné obohatenie, ktoré na strane odporcu vzniklo.

Súd však nárok navrhovateľky nepovažoval za dôvodný. Z dokazovania vyplynulo, že sumu 3.454,70 eur odporca považoval za úhradu trov konania vedeného pod sp.zn. 10C/125/2013 vo výške 255,- eur, úrokov z omeškania priznaných rozhodnutím súdu v uvedenom konaní, ale aj úrokov z omeškania zo sumy 15.000,- eur, ktorú mu odporkyňa zaplatila v priebehu konania vedeného pred tunajším súdom pod sp.zn. 10C/125/2013. Ako už bolo uvedené, v citovanom konaní bolo zistené, že navrhovateľka odporcovi nezaplatila riadne a včas dlžnú sumu celkom 19.252,47 eur a s týmto plnením sa dostala do omeškania. Odporcovi teda vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z celej dlžnej sumy 19.252,47 eur v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Z uvedeného konania tiež vyplýva, že k zaplateniu časti dlhu vo výške 12.000,- eur došlo zo strany navrhovateľky dňa 2.4.2014 a vo výške 3.000,- eur dňa 23.7.2014. 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 15.000,- eur od prvého dňa omeškania s plnením, t.j. od 18.7.2012 do zaplatenia sumy 12.000,- eur dňa 2.4.2014 predstavuje po prepočítaní sumu 2.243,83 eur a zo sumy 3.000,- eur od 3.4.2014 do 23.7.2014 je to suma 80,54 eur. Z uvedeného vyplýva, že odporcovi vznikol, okrem nároku priznaného rozhodnutím súdu, aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v sume 2.324,37 eur a v súvislosti s touto sumou nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení. Bezdôvodným obohatením podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je len majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V danej veci sa ani o jeden z uvedených prípadov nejedná, keďže odporcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vyplýva priamo zo zákona. To, že nárok na úrok z omeškania zo sumy 15.000,- eur nebol predmetom rozhodnutia vo veci samej, ešte neznamená, že takýto nárok odporcovi nevznikol. Súd tiež uvádza, že dlžník k tomu, aby plnil svoj dlh, nepotrebuje nevyhnutne rozhodnutie súdu, preto skutočnosť, že navrhovateľke nebola uložená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania aj zo sumy 15.000,- eur rozsudkom, neznamená neexistenciu právneho nároku odporcu na takéto plnenie voči navrhovateľke. Navrhovateľka uhradila tento nárok odporcovi dobrovoľne (v príkaze na úhradu zo dňa 2.12.2014 je priamo uvedené, že ide o úroky a

súdne trovy) a jej plnenie bez rozhodnutia súdu nezakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože odporcovi nárok na takéto plnenie vznikol priamo zo zákona. Pokiaľ by nedošlo k dobrovoľnému plneniu zo strany navrhovateľky, odporca si mohol tento nárok uplatňovať aj súdnou cestou.

Na základe uvedených skutočností preto súd nepovažoval nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.324,37 eur za dôvodný.

V konaní bolo preukázané, že okrem nároku vyplývajúceho z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 10C/125/2013-69 bola odporcovi vyplatená suma 2.336,24 eur, z čoho suma 2.324,37 eur predstavuje zaplatený úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 15.000,- eur od 18.7.2012 do 2.4.2014 a zo sumy 3.000,- eur od 3.4.2014 do 23.7.2014. Zvyšná časť vo výške 11,87 eur bola odporcovi zaplatená bez právneho dôvodu.

Súd teda rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 11,87 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a odporcovi, ktorý mal v konaní len nepatrný neúspech, vznikol nárok na náhradu trov konania. V tomto konaní však odporcovi žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.